

συρε πρὸς ἑαυτὸν τὴν περιέργειαν αὐτῶν. "Ο,τι δὲ ἔκαμε τότε ὁ Ἀσθήρ καὶ ὠδήγησε τοὺς Μάγους εἰς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τὸ αὐτὸ πράττει αὐτὸς ὁ Χριστὸς σήμερον διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ. Αὐτὸς κράζει πρὸς πάντας, «Ἐγὼ εἰμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμὲ δὲν θέλει περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλὰ θὰ ἔχη τὸ φῶς τῆς ζωῆς.» Ὁ Χριστὸς ὁδηγεῖ ἡμᾶς πρὸς τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ, διότι γνωρίζει πόσον ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος εἶναι ὁ Πατὴρ του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Πᾶσα ἁμαρτία ἀπομακρύνει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ Πατρὸς. Ἡ ἁμαρτία παρωδήγησε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν ἐν τῇ Παραδείσῳ τῆς Ἑδέμ, καὶ παροδηγεῖ ἕκτοτε μυριάδας πρὸς ἰδίαν τὴν καταστροφὴν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων λαμπρῶν σκέψεων, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ διεγείρῃ ἐν ἡμῖν ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, ἡ ἰδέα τοῦ ὁδηγεῖν ἐστὼ μία τούτων. Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν γνωρίζει τί τὸ νέον ἔτος ἔχει δι' αὐτόν, ἀλλὰ μὲ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Φωτὸς τῆς ζωῆς, καὶ τὸν Χριστὸν ἀκολουθοῦντες δὲν θέλομεν περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ. Ὁ καλὸς δ' οὗτος ὁδηγὸς μᾶς θέλει μᾶς φέρει ἐπὶ τέλους εἰς τὴν πόλιν, ἥτις δὲν ἔχει χρεῖαν τοῦ Ἥλιου, οὐδὲ τῆς σελήνης, διὰ νὰ φέγγωσιν εἰς αὐτήν, διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ φωτίζει αὐτήν καὶ τὸ Ἀρνίον εἶναι ὁ λύχνος αὐτῆς.

Ὁ συντάκτης τῆς Ἑφημερίδος τῶν Παίδων εὐχεται εἰς πάντας τοὺς μικροὺς αὐτῆς συνδρομητὰς νὰ διέλθωσι τὰ Χριστούγεννα ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ, εὐγνωμονοῦντες τὸν Οὐράνιον αὐτῶν Πατέρα ὅτι τοὺς διεφύλαξε καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀπὸ πολλὰ κακὰ, δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὴν ὑγείαν καὶ νὰ κόψωσι τὸ νῆμα τῆς ζωῆς των, καὶ μάλιστα διὰ τὸ δῶρον τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ μᾶς δώσῃ ἀπὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ποινῆς τῆς ἁμαρτίας.

Μὲ τὸ παρὸν ἔτος ἡ Ἑφ. τῶν Παίδων κλείει τὴν πρώττην εικοσιπενταετηρίδα της. Εἶναι τὸ πρῶτον εἰκονογραφημένον περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἤρξατο νὰ δημοσιεῖται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, καὶ ἐξακολουθεῖ κατέχουσα εἰσέτι τὴν πρώτην θέσιν οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἐξαιρετὸν τῶν εἰκόνων, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ κατάλληλον καὶ χρησίμον καὶ διδακτικὸν τῆς ὕλης οὐ μόνον εἰς παιδία, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

Τὰ παρελθόντα 25 ἔτη ἀποτελοῦσι δύο τόμους ἀρκετὰ ὀγκώδεις ἀληθοῦς ἐγκυκλοπαθείας καταλλήλου νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν κατοχὴν πάσης οἰκογενείας.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΙΝΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ.

— Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη θαυμαστὸν ἄνθος εἰς τὸν ἰσθμὸν τοῦ Τεχουεκτεπέκ ἐν Μεξικῷ. Ἡ κυρία ιδιότης του εἶναι ὅτι ἀλλάζει τὸ χρῶμα του διαρκούσης τῆς ἡμέρας. Τὴν πρωΐαν εἶναι λευκόν, τὴν μεσημβρίαν γίνεταί ἐρυθρόν, καὶ τὴν νύκτα μεταβάλλεται εἰς κυανοῦν.

Τὸ ἐρυθρόν, λευκόν καὶ κυανοῦν τοῦτο ἄνθος εἶναι τὸ προῖον δένδρου φρομένου ἐντὸς τῶν τροπικῶν καὶ μόνον κατὰ μεσημβρίαν ἐκπέμπει τὴν εὐωδίαν του.

— Ἐτερον ἄνθος ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Νότιον

Ἀφρικὴν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁρατὸν μόνον ὅταν ὁ ἄνεμος φυσᾷ. Ὁ θάμνος, ὅστις παράγει τὸ ἄνθος τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν φραγκοσυκιῶν καὶ εἶναι περὶ τοὺς τρεῖς πόδας ὑψηλός. Ὁ κορμός του εἶναι κεκαλυμμένος ἀπὸ κόμβους ὡς τὰς δερματελαίας, ὅταν ὁ καιρὸς ᾖ γαλήνιος. Οἱ κόμβοι ὅμως οὗτοι εἰς τὴν παραμικρὰν κίνησιν τοῦ ἀέρος ἀνοίγουσιν εἰς ἄνθη μεγάλα, λευκοῦ κιτρινωποῦ χρώματος, τὰ ὁποῖα κλείουσι καὶ φαίνονται ὡς νεκρά, εὐθὺς ἀφοῦ ὁ ἄνεμος καταπαύσῃ.

— Νέον προσέτι ἄρωμα ἤρξατο νὰ κατασκευάζεται ἐσχάτως ἀπὸ κρίνον τινα φυόμενον εἰς τὰ ἄλση τῆς Ἀφρικῆς. Ὁ κ. Στάνλεϋ εὗρεν αὐτόν καὶ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην μεγάλην στάμναν πλήρη πετάλλων τοῦ νέου τούτου ἄνθους. Ὁ κ. Στάνλεϋ λέγει ὅτι οἱ ἐντόπιοι καλοῦσιν αὐτὸ Κόνογγ, οἱ δὲ βοτανικοὶ Ἀνρόαρ εὐωδιστάτην. Ὅσοι ὠσφράνθησαν τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἄρωμα λέγουσιν ὅτι εἶναι μίγμα Ἰασσεμίου, λίλακ, κρίνου τῆς πεδιάδος καὶ ῥόδου καὶ ὅτι εἶναι λίαν μεθυστικόν.

— Τὸ μικρότατον ἀνθοφόρον φυτὸν εἶναι ἡ Οὐόφλια ἢ Μικροσκοπική, ἥτις εἶναι αὐτόχθων τῶν Ἰνδιῶν. Εἶναι μικροσκοπικὸν τὸ φυτὸν τοῦτο κατὰ τὸ μέγεθος, στερεῖται δὲ κορμοῦ καὶ ῥιζῶν, ξεχωριστῶν, ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα, κορμός καὶ ῥίζαι, ἀποτελοῦν ἓν φύλλωμα. Δύο εἴδη τοῦ γένους τούτου εὐρέθησαν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς: τὸ ἐν, ἡ Οὐόφλια Κολομβιὰνα εἶναι 1/25 τοῦ δακτύλου, τὸ ἄλλο Οὐόφλια ἢ Βραζιλιανὴ εἶναι ὀλίγον μικρότερα.

— Ἐτερον περίεργον ἄνθος φέρει ὄνομα Φυσίανθις ἢ Λευκή. Τὸ ἄνθος τοῦτο φέρει πέντεζεύγη σιαγόνων, αἱ ὁποῖαι κλείουσι καὶ συγκρατοῦν σφιγκτὰ τὴν προβοσκίδα οἰαζομένη πεταλούδας, ἡ ὁποία ἤθελε τολμήσει νὰ τὴν χώσῃ εἰς τὸ ἄνθος τοῦτο χάριν τοῦ νέκταρος αὐτοῦ, κρατοῦν δὲ τὴν πεταλούδαν προσηλωμένην ἐκεῖ, ἕως οὗ ἀποθάνει τῆς πείνης. Τὸ φυτὸν ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀσκληπιαδῶν, καλλιεργεῖται δὲ εἰς τοὺς κήπους ἕνεκα τῆς ὠραιότητός του καὶ τῶν λευκῶν καὶ εὐωδῶν ἀνθῶν του.

— Ἀφελίμοι νόξεις εἰς τοὺς συχνάζοντας εἰς συμ-προσευχάς. Διὰ νὰ κατασταθῇ συνάθροισις τις πρὸς συμ-προσευχὴν ὠφέλιμος ἀνάγκη ἕκαστος νὰ ἔρχεται ἑνωρὶς— νὰ κάθηται εἰς τὰ ἐμπροσθινὰ καθίσματα— νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς αὐτὴν— νὰ ᾖ βραχύλογος— νὰ προσεύχηται πρὶν ἔλθῃ εἰς τὴν συνάθροισιν— νὰ προσεύχηται ἐν ᾧ εἶναι εἰς τὴν συνάθροισιν— νὰ προσεύχηται μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συναθροίσεως καὶ νὰ ἀναμένῃ εὐλογίαν.